

CHCĘ CIĘ POZNAĆ, PANIE JEZU

Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?» Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! – to znaczy: Nauczycielu – gdzie mieszkasz?» Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie».

(J 1, 37-39a)

Pragnę poznać Ciebie, Panie Jezu, idąc za Tobą, patrząc, jak żyjesz, gdzie mieszkasz, co mówisz, jak przeżywasz swoją krzyżową drogę.

Stacja 1. JEZUS NA ŚMIERĆ OSĄDZONY

«Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, stłuszy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu».

(J 18, 36-38)

Szukam Ciebie, Panie Jezu, w codzienności, na tej ziemi. A mam patrzeć w niebo i wieczność, i w prawdę, którą jesteś.

Stacja 2. JEZUS KRZYŻEM OBCIĄŻONY

«Czyż nie mam pić kielicha, który Mi podał Ojciec?» Wówczas kohorta oraz trybun razem ze strażnikami żydowskimi pojmali Jezusa, związali Go i zaprowadzili najpierw do Annasza.

(J 18, 11b-13)

Panie Jezu, przyjmujesz wszystko, co na Ciebie przychodzi, jako dar Ojca, jako Jego wolę. Naucz mnie takiego patrzenia na moje życie, na każde wydarzenie.

Stacja 3. JEZUS PIERWSZY RAZ UPADA

Otóż żebyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów» – rzekł do sparaliżowanego: «Mówię ci, wstań, weź swoje łoże i idź do domu!» I natychmiast wstał wobec nich, wziął łoże, na którym leżał, i poszedł do domu, wielbiąc Boga.

(Łk 5, 24-25)

Panie Jezu, największy cud, jakiego dokonujesz, to odpuszczenie grzechów. Wolny od ciężaru grzechu mogę wstać i iść, dokąd mnie pošlesz.

Stacja 4. JEZUS SPOTYKA MATKĘ SWOJĄ

Oznajmiono Mu: «Twoja Matka i bracia stoją na dworze i chcą się widzieć z Tobą». Lecz On im odpowiedział: «Moją matką i moimi braćmi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je».

(Łk 8, 20-21)

Panie Jezu, mogę należeć do Ciebie tylko wtedy, gdy z miłości pełnię Twoją wolę. A poznam ją, słuchając Twego Słowa i wypełniając przykazania.

Stacja 5. CYRENEJCZYK POMAGA NIEŚĆ KRZYŻ

Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że się rozproszycie – każdy w swoją stronę, a Mnie zostawicie samego. Ale Ja nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną.

(J 16, 32)

Panie Jezu, Ty wiesz, że choćby wszyscy mnie opuścili, nie jestem sam. Ojciec przysyła pomoc, której potrzebuję. Daje siłę, pokój, nadzieję. Uczy przyjmować wszystko jako Jego dar.

Stacja 6. WERONIKA OCIERA TWARZ JEZUSA

«Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili».

(Mt 25, 40)

Panie Jezu, przyjmujesz w swoim cierpieniu mały gest, który wcale taki mały nie jest. Naucz mnie czynić dobro drugiemu człowiekowi tak, jakbyś to był Ty.

Stacja 7. JEZUS DRUGI RAZ UPADA

Jezus podniósłszy się rzekł do niej: «Kobieto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?» A ona odrzekła: «Nikt, Panie!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. – Idź, a od tej chwili już nie grzesz!».

(J 8, 10-11)

Pan Jezus przebacza i podnosi. Kocha. Nie wypomina. Dodaje siły, by wstawać i iść dalej. Zawsze mogę wstać i iść dalej.

Stacja 8. JEZUS POCIESZA NIEWIASTY

Jezus zwrócił się do nich i rzekł: «Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, cóż się stanie z suchym?».

(Łk 23, 28-31)

Tylko modlitwą i płaczem mogę ratować tych, którzy idą na zatracenie; którzy nie widzą w Tobie, Panie Jezu, Boga; którzy walczą z Tobą.

Stacja 9. JEZUS TRZECI RAZ UPADA

I mówił: «Abba, Ojcie, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode Mnie! Lecz nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty [niech się stanie]!».

(Mk 14, 36)

Tylko w pełnym zaufaniu do Ojca, w zjednoczeniu z Nim, w zapatrzeniu w Ciebie, Panie Jezu, mogę wytrwać w cierpieniu, samotności, lęku.

Stacja 10. JEZUSA Z SZAT OBNAŻAJĄ

W tej właśnie chwili Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: «Wysławiam Cię, Ojcie, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcie, gdyż takie było Twoje upodobanie. Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić».

(Łk 10, 21-22)

Panie Jezu, oddajesz wszystko, co masz. A co ja oddaję? Obym był prostaczkiem, który wie, kim jest i do kogo należy.

Stacja 11. JEZUSA DO KRZYŻA PRZYBIJAJĄ

«Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie».

(Mt 11, 28-30)

Tyle jest we mnie lęku przed bólem, chorobą, śmiercią. A gdyby tak zjednoczyć to cierpienie z Tobą, Panie Jezu – czy stanie się słodkie? Może stać się pomocne dla zbawienia mojego i innych.

Stacja 12. JEZUS NA KRZYŻU UMIERA

«Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu».

(J 14, 12-13)

Panie Jezu, umierasz, odchodzisz do Ojca – po to, abym mógł żyć Twoim życiem, kochając Twoją miłością tych, do których mnie posyłasz.

Stacja 13. JEZUS Z KRZYŻA ZDJĘTY

Któż z was, martwiąc się, może choćby chwilę dołożyć do wieku swego życia? Jeśli więc nawet drobnej rzeczy [uczynić] nie możecie, to czemu martwicie się o inne? O to wszystko bowiem zabiegają narody świata, a Ojciec wasz wie, że tego potrzebujecie. Starajcie się raczej o Jego królestwo, a te rzeczy będą wam dodane.

(Łk 12, 25-26. 30-31)

Panie Jezu, nie do mnie należy znać czas i okoliczności, kiedy zdejmiesz mnie z krzyża mojego życia. Mam jak Ty zaufać, że wszystko jest w rękach kochającego Ojca.

Stacja 14. JEZUSA DO GROBU SKŁADAJĄ

A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę». Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?» Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

(J 14, 3-6)

Panie Jezu, mówisz, kim jesteś. Przygotowałeś mi miejsce, pokazujesz drogę, zachęcasz, bym wszedł na nią. Dajesz łaskę, bym się nie zagubił w drodze do Ojca, do Ciebie, do życia.